

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
pracoviště Hybernská

Hybernská 18, 111 21 Praha 1, tel.: +420 221 939 111, e-mail: Hybernska@msoud.pha.justice.cz
INFORMAČNÍ CENTRUM – tel.: +420 221 939 314, e-mail: info@msoud.pha.justice.cz

Číslo jednací: 6A 5/2013 - 32

Úřad pro ochranu osobních údajů
Pplk. Sochora 727/27
170 00 Praha 7

Věc: Ministerstvo vnitra ca Úřad pro ochranu osobních údajů
- žaloba proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne
7. listopadu 2012 zn. INSP1-4652/11-70

Ve shora uvedené právní věci nadepsaný soud zasílá žalobu a zároveň podle § 74 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) žádá, abyste ve lhůtě do jednoho měsíce ode dne doručení této výzvy předložili vyjádření k žalobě a úplný spisový materiál v originále, včetně dokladů o doručení rozhodnutí účastníkům řízení. V případě, že chcete vyloučit části spisů z nahlížení ve smyslu § 45 odst. 3 s.ř.s., je třeba, aby takové části správního spisu byly označeny zřetelným způsobem.

Předmětná věc byla podle rozvrhu práce přidělena k projednání a rozhodnutí specializovanému senátu 6A. Složení tohoto senátu i senátů zástupcích je dáno rozvrhem práce, do kterého lze nahlédnout u zdejšího soudu nebo na internetových stránkách www.justice.cz. Postup při podávání případných námitek podjatosti je upraven v § 8 odst. 5 s.ř.s.

Podle ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci. V případě, že požadujete, aby ve věci bylo nařízeno jednání, sdělte tuto skutečnost zdejšímu soudu ve lhůtě shora uvedené.

V Praze dne 18. ledna 2013

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Pomáhat a chránit

6 A 5/2013

POLICEJNÍ PREZIDIUM ČESKÉ REPUBLIKY

Oddělení správy a kontroly osobních údajů

Č.j. PPR-13713-79/ČJ-2011-990115

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
Městské náměstí Hybernská 18, Praha 1
osobně: *[signature]* úředně: *[signature]*

V Praze dne 3. ledna 2013

Městský soud v Praze
pracoviště Hybernská
Hybernská 18
111 21 Praha 1

Došlo dne: - 4 - 01 - 2013 (3)

..... 2 krát příloh
[signature]
kolky podpis

Žalobce: Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČ: 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7
právně zastoupený na základě plné moci JUDr. Ladislavem Adámkem,
adresa pro doručování
Policejní prezidium České republiky
P.O.BOX 62/K-SOU
170 89 Praha 7

Žalovaný: Úřad pro ochranu osobních údajů, se sídlem Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

**Žaloba proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů
zn. INSP1-4652/11-70 ze dne 7. 11. 2012**

Dvojmo

Přílohy:

- Kontrolní protokol (spis.zn. INSP1-4652/11-61/BYT)
- Námitky proti Kontrolnímu protokolu (č.j. PPR-13713-59/ČJ-2011-990512)
- Námitky proti nápravnému opatření spočívajícímu v uložení likvidace osobních údajů zpracovávaných v Národní databázi DNA (č.j. PPR-13713-59/ČJ-2011-990512)
- Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů INSP1-4652/11-70 ze dne 7. 11. 2012
- Výpis o doručení z datové schránky
- Plná moc

PO BOX 62/K-SOU
170 89 Praha 7

Tel.: +420 974 835 775
Fax: +420 974 835 430
Email: sou@mvcr.cz

I.

Dne 9. července 2012 převzal žalobce Kontrolní protokol o výsledcích kontroly dle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, spis.zn. INSP1-4652/11-61/BYT (dále jen „Kontrolní protokol“). Žalobce podal námitky proti Kontrolnímu protokolu (dne 23. 7. 2012 pod č.j. PPR-13713-59/ČJ-2011-990512) a námitky proti nápravnému opatření spočívajícímu v uložení likvidace osobních údajů zpracovávaných v Národní databázi DNA (dne 23. 7. 2012 pod č.j. PPR-13713-60/ČJ-2011-990512). Dne 9. 11. 2012 bylo žalobci doručeno rozhodnutí žalovaného, kterým rozhodl o námitkách žalobce (spis.zn. INSP1-4652/11-70) (dále jen „Rozhodnutí“). Na žádost žalobce vyznačil žalovaný na Rozhodnutí jeho právní moc a to datem 8. 11. 2012, což je dle žalobce v rozporu se skutečností, kdy dle výpisu z datové schránky bylo rozhodnutí doručeno až 9. 11. 2012.

Žalovaný vzal v Rozhodnutí za prokázané, že žalobce porušil svou povinnost stanovenou v § 9 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 101/2000 Sb.“) tím, že zpracovával osobní údaje jmenovitě určených osob ~~(~~pro účely identifikace na základě DNA, neboť pro jejich zpracování nebyl dán právní titul. Žalobce provedl likvidaci osobních údajů těchto osob zpracovávaných pro účely identifikace na základě DNA, neboť nebyla dána nezbytnost zpracování osobních údajů těchto osob pro plnění úkolů Policie České republiky.~~)~~ pro účely identifikace na základě DNA.

Žalovaný v Rozhodnutí potvrdil nápravné opatření uložené Kontrolním protokolem spočívající v likvidaci osobních údajů jmenovitě určených osob ~~(~~pro účely identifikace na základě DNA, neboť pro jejich zpracování nebyl dán právní titul. Žalobce provedl likvidaci osobních údajů těchto osob zpracovávaných pro účely identifikace na základě DNA, neboť nebyla dána nezbytnost zpracování osobních údajů těchto osob pro plnění úkolů Policie České republiky.~~)~~

Žalovaný Rozhodnutím potvrdil nápravné opatření uložené Kontrolním protokolem spočívající v likvidaci osobních údajů zpracovávaných Policií České republiky v Národní databázi DNA pro účely identifikace na základě DNA osob v rozporu s kritérii důvodnosti, závažnosti trestného činu a faktické použitelnosti, jak jsou uvedeny v Kontrolním protokolu.

Důkaz: Kontrolní protokol (spis.zn. INSP1-4652/11-61/BYT)
Námitky proti Kontrolnímu protokolu (č.j. PPR-13713-59/ČJ-2011-990512)
Námitky proti nápravnému opatření spočívajícího v uložení likvidace osobních údajů zpracovávaných v Národní databázi DNA (č.j. PPR-13713-60/ČJ-2011-990512)
Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů (spis.zn. INSP1-4652/11-70)
Výpis o doručení z datové schránky.

II.

Žalobce souhlasí s Rozhodnutím žalovaného, podle kterého porušil svou povinnost stanovenou v § 9 dle zákona č. 101/2000 Sb. tím, že zpracovával osobní údaje ~~(~~pro účely identifikace na základě DNA, neboť pro jejich zpracování nebyl dán právní titul. Žalobce provedl likvidaci osobních údajů těchto osob zpracovávaných pro účely identifikace na základě DNA, neboť nebyla dána nezbytnost zpracování osobních údajů těchto osob pro plnění úkolů Policie České republiky.~~)~~ pro účely identifikace na základě DNA, neboť pro jejich zpracování nebyl dán právní titul. Žalobce provedl likvidaci osobních údajů těchto osob zpracovávaných pro účely identifikace na základě DNA, neboť nebyla dána nezbytnost zpracování osobních údajů těchto osob pro plnění úkolů Policie České republiky.

Žalobce dále k jednotlivým případům uvádí.

U ~~(~~pro účely identifikace na základě DNA, neboť pro jejich zpracování nebyl dán právní titul. Žalobce provedl likvidaci osobních údajů těchto osob zpracovávaných pro účely identifikace na základě DNA, neboť nebyla dána nezbytnost zpracování osobních údajů těchto osob pro plnění úkolů Policie České republiky.~~)~~ bylo zrušeno usnesení o zahájení trestního stíhání, v důsledku čehož mělo dojít k neprodlené likvidaci osobních údajů, neboť odpadl právní titul pro jejich odebrání a jejich další zpracování.

~~Osoba~~ byl jako obžalovaný zproštěn obžaloby, když věc byla ukončena podle § 226 písm. b) zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád. Pochybením policejního orgánu nedošlo k zohlednění informace o vydání zprošťujícího rozsudku.

Osobní údaje ~~Osoba~~ které tato osoba dobrovolně poskytla v souladu s § 114 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, byly chybně vloženy do Národní databáze DNA, a to bez právního titulu pro jejich zpracování, neboť tato osoba byla pouze v postavení svědka.

Žalobce nesouhlasí s Rozhodnutím žalovaného, podle kterého porušil svou povinnost stanovenou v § 9 zákona č. 101/2000 Sb. tím, že zpracovával osobní údaje jmenovitě určených osob, a to ~~Osoba~~ (do okamžiku zahájení trestního stíhání ukončeného rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích č.j. ~~Osoba~~) pro účely identifikace na základě DNA, neboť toto zpracování bylo prováděno v rozporu s kritérii důvodnosti, závažnosti trestného činu a faktické použitelnosti.

Žalobce nesouhlasí s Rozhodnutím žalovaného, podle kterého musí provést likvidaci profilů DNA jmenovitě určených osob, a to ~~Osoba~~ neboť toto zpracování je prováděno v rozporu s kritérii důvodnosti, závažnosti trestného činu a faktické použitelnosti.

Žalobce nesouhlasí s Rozhodnutím žalovaného, podle kterého musí provést likvidaci všech profilů DNA, které jsou dle žalovaného zpracovávány v Národní databázi DNA v rozporu s kritérii důvodnosti, závažnosti trestného činu a faktické použitelnosti, jak jsou uvedeny v Kontrolním protokolu.

Z výše uvedených důvodů proto podává žalobce v zákonné lhůtě žalobu proti Rozhodnutí žalovaného spis.zn. INSP1-4652/11-70 zde ne 7. 11. 2012, kterou odůvodňuje následovně.

III.

Žalobce v první řadě uvádí, že souhlasí s tvrzením žalovaného, podle kterého je profil DNA, který je předmětem dalšího zpracování v Národní databázi DNA, citlivým údajem podle § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. a jeho uchování v Národní databázi DNA zpracováním osobních podle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., kdy správcem těchto osobních údajů je Policie České republiky.

IV.

Policie České republiky podle § 60 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon č. 273/2008 Sb.“) a v souladu s jiným právním předpisem (zákonem č. 101/2000 Sb.) zpracovává informace včetně osobních údajů v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů. Podle § 79 zákona č. 273/2008 Sb. může Policie České republiky zpracovávat osobní údaje včetně citlivých údajů bez souhlasu osoby, pokud je to nezbytné pro plnění jejich úkolů. Podle § 65 zákona č. 273/2008 Sb. může Policie České republiky odebrat biologické vzorky pro účely budoucí identifikace, přičemž získané osobní údaje zlikviduje, jakmile jejich zpracování není nezbytné pro v tomto ustanovení stanovené účely (zejména pro účely předcházení, vyhledávání nebo odhalování trestné činnosti anebo stíhání trestných činů). Policie České republiky zpracovává profily DNA pro účely odhalování trestných činů a zjišťování jejich pachatelů. Tím je naplněna výjimka stanovená v § 9 písm. i) zákona č. 101/2000 Sb., dle které je možné zpracovávat tyto osobní údaje bez souhlasu osoby, pokud je toto zpracování prováděno pro tyto účely podle zvláštního zákona (v daném případě tedy podle zákona č. 273/2008 Sb.), a tím je tudíž dán i právní titul pro zpracování těchto osobních údajů.

Žalobce provozuje Národní databázi DNA na základě právních předpisů a v souladu s právními předpisy, konkrétně pak v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb. a zákonem č. 273/2008 Sb. Konkrétními právními tituly jsou pak zmíněné §§ 60, 65 a 79 zákona č. 273/2008 Sb. S ohledem na tuto skutečnost má kontrolovaný za to, že uvedené zpracování osobních údajů je právně upraveno, neboť jsou obecným právním předpisem, kterým je zákon č. 273/2008 Sb., dány veškeré podstatné skutečnosti nezbytné pro naplňování Národní databáze DNA a další zpracování profilů DNA, zejména pak kategorie osob a doba uchování, jež je dána nezbytností zpracování osobních údajů pro plnění úkolů Policie České republiky.

Výše uvedená tvrzení žalobce jsou při logickém, systematickém a jazykovém výkladu uváděných zákonných ustanovení ve spojitosti s dalšími ustanoveními zákona č. 101/2000 Sb. a zákona č. 273/2008 Sb. zcela zřejmá, logická a nepochybnitelná. Tím je splněn prvek zákonnosti provozování Národní databáze DNA.

V.

Žalobce nesouhlasí s ohledem na výše uvedené s tvrzením žalovaného, že ustanovení § 79, stejně tak jako § 65 zákona č. 273/2008 Sb. nejsou dostatečně určitá v tom smyslu, aby umožnila každému předvídat, zda, kdy a jaké údaje se Policie České republiky rozhodne zpracovávat. Z dikce citovaných ustanovení vyplývá, jaké osobní údaje a u jakých kategorií osob může Policie České republiky při plnění svých úkolů a pro jejich další plnění odebrat a dále zpracovávat, a to i bez souhlasu osob.

Dle názoru žalobce je zejména § 79 zákona č. 273/2008 Sb. transparentním a nepochybnitelným právním titulem pro zpracování osobních údajů v Národní databázi DNA. Použité pojmy, jako „nezbytnost“ a „budoucí identifikace“ jsou dle našeho názoru pojmy určitými a snadno využitelnými a vyložitelnými, pokud bude při jejich výkladu vycházeno ze zákona č. 273/2008 Sb. a zohledněny úkoly Policie České republiky, pokud bude vycházeno ze systematiky a účelu zákona č. 273/2008 Sb.

VI.

Žalobce si obdobně jako žalovaný činí zákonný nárok na vyložení „neurčitého“ (dle žalovaného) právního pojmu nezbytnost. Nezbytnost odběru genetického materiálu a jeho uchování ve smyslu nutnosti a opodstatněnosti je podle žalobce dána jednoznačně tehdy, pokud je pro zjištění spojitosti mezi konkrétní osobou a jednotlivým trestným činem nebo pro identifikaci budoucího pachatele zpracování profilu DNA nezbytné. Nezbytnost uchování profilu DNA je tedy dána tehdy, pokud je toto uchování nepostradatelné ve smyslu nemožnosti splnění úkolu Policie České republiky, např. zjištěním či usvědčením pachatele konkrétního trestného činu, a to i do budoucna. V tomto smyslu se vyjádřil mimo jiné právě Evropský soud pro lidská práva, který uvádí: *„Zatímco prvotní odběr genetických vzorků je určen ke zjištění spojitosti mezi konkrétní osobou a jednotlivým trestným činem, z jehož spáchání je podezřelá, uchování sleduje širší cíl, a to identifikaci budoucích pachatelů“*. Uchovávané vzorky genetického materiálu slouží jak k odhalení, tak k usvědčení pachatele trestného činu.

Žalobce souhlasí s tvrzením žalovaného, dle kterého je postup Policie České republiky limitován Listinou základních práv a svobod. Policie České republiky se však důrazně ohrazuje proti jakýmkoliv úvahám kohokoliv, ze kterých by mohlo vyplývat, že Policie České republiky tyto limity nedodrží. Policie České republiky právě tím, že zpracovává profily DNA pouze zákonem určených kategorií osob a prověřuje nezbytnost jejich zpracování, šetří podstaty a smysl základních práv a svobod a limity uplatňování státní moci dodržuje.

VII.

Žalobce zdůrazňuje, že posuzování, v případě jakých trestných činů je využití profilu DNA možné, leží zcela jednoznačně mimo působnost Úřadu pro ochranu osobních údajů a je nutno je zásadně odmítnout.

Policií České republiky jsou odebírány biologické vzorky pouze obviněných z úmyslných trestných činů a jsou zohledňována meritorní rozhodnutí, jak ostatně ukládá Policii České republiky zákon č. 273/2008 Sb. v § 82.

Právě spáchání úmyslného trestného činu považuje žalobce za významnou kvalitativní změnu chování člověka, která odůvodňuje zpracování profilu DNA.

VIII.

Žalobce nemůže mít a nemá žádné námitky proti tvrzení žalovaného, že o vině a trestu rozhoduje v demokratickém právním státě pouze soud. Žalobce přijímá skutečnost, že zcela zřejmě a logicky uchovávání profilů DNA osob, jimž nebyla vina prokázána, nemůže být považováno za nezbytné (samozřejmě k přihlídnutím k dalším osobním údajům zpracovávaným k určité osobě). Je však nutno zmínit a zohlednit procesní předpisy, které v některých případech neumožňují vinu vyslovit, přestože je důkazy prokázána a nezbytnost dalšího zpracování profilu DNA je zcela zřejmá (např. zastavení trestního stíhání pro nepříčetnost). Policie České republiky zohledňuje charakter meritorního rozhodnutí a právě tímto postupem posuzuje nezbytnost uchovávání jednotlivých profilů DNA pro plnění svých úkolů. Nezbytnost zpracování profilu DNA nelze dle žalobce vázat pouze formálně na určitý typ rozhodnutí, ale je nutno zohledňovat jeho obsah. Koneckonců i zákonodárce zcela zřejmě předpokládá v § 82 zákona č. 273/2008 Sb. zohledňování (posuzování) rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení, nestanoví kategoricky vliv některých typů pro další zpracování osobních údajů.

IX.

Žalobce se neztotožňuje s výkladem žalovaného týkajícího se Doporučení Výboru ministrů členských států Rady Evropy č. R (92) 1. Tento dokument ve svém článku 8 uvádí: „*The results of DNA analysis and the information so derived may, however, be retained where the individual concerned has been convicted of serious offences against the life, integrity, or security of persons.*“. Z uvedeného vyplývá, že se nejedná o trestný čin (zločin či přečin) ve smyslu zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, nýbrž o jakékoliv závažné porušení norem trestního nebo správního práva, trestný čin, přečin, přestupek. Pokud tedy Policie České republiky zpracovává profily DNA osob úmyslných trestných činů, naplňuje tak zcela požadavek vyplývající z předmětného Doporučení, neboť zohlednila nebezpečnost protiprávních jednání, kterými jsou přestupky, správní delikty a trestné činy. K tomuto dále žalobce uvádí, že pro společnost jsou nebezpečné všechny trestné činy, ať již úmyslné či nedbalostní nebo dokonce přestupky. Navíc předmětné Doporučení ve svém čl. 5 stanoví, že využití analýzy DNA by mělo být přípustné ve všech odpovídajících případech, nezávisle na stupni závažnosti trestného činu.

Dále žalobce upozorňuje např. na čl. 2 Doporučení, podle kterého se vztahuje na shromažďování vzorků a využívání analýzy DNA pro účely identifikace podezřelého nebo jakéhokoliv jiného jednotlivce v rámci vyšetřování a stíhání trestných činů. S ohledem na předmětné doporučení Výboru ministrů členských států Rady Evropy můžeme tedy s jistotou říci, že postup Policie České republiky při zpracování profilu DNA pachatelů úmyslných trestných činů je zcela po právu a není v rozporu s obecně uznávanými evropskými normami. Zpracování

profilů DNA je rozhodující pro plnění povinností policie daných zákonem a spočívajících v zajištění ochrany života, zdraví a bezpečnosti jednotlivců i celé společnosti před pachateli všech trestných činů.

X.

Policie České republiky při odebrání bukalního stěru a jeho dalším zpracování podle svého názoru zohledňuje povahu trestného činu, neboť v Národní databázi DNA zpracovává (v souladu se zákonem č. 273/2008 Sb., ale hlavně svými potřebami) pouze profily DNA pachatelů úmyslných trestných činů. Za stěžejní tedy Policie České republiky považuje rozlišování trestných činů podle subjektivní stránky, a to s ohledem na vymezení úkolů Policie České republiky, když odhalování trestných činů a zjišťování jejich pachatelů je jedním z hlavních jejích úkolů (Policie České republiky neodebírání pro účely budoucí identifikace vzorky DNA pachatelům nedbalostních trestných činů). Právě subjektivní stránka trestného činu vypovídá o vnitřním vztahu pachatele k trestné činnosti. Úmyslně páchaná trestná činnost obsahuje složku vědění i volní, směřující k uskutečnění určitých skutečností zakládajících trestný čin. Zatímco pachatel úmyslného trestného činu chce spáchat trestný čin (je srozuměn s tím, že ho spáchá), vědomě tedy porušuje zákon, neboť ho porušit chce (je s tím srozuměn), u nedbalostního trestného činu chybí složka vůle a takový pachatel nechce svým činem způsobit následek a ani není srozuměn s tím, že ho způsobí.

Rozlišení trestných činů co se týče odebrání vzorků DNA a následného zpracování profilů DNA vychází zejména z postupů, kterými jsou pachatelé úmyslné trestné činnosti usvědčováni. Stanovení postupů a dále porovnání jakých stop k usvědčení pachatelů úmyslných trestných činů přispěje, je předmětem vysokoškolské multioborové disciplíny – kriminalistiky, a vyplývá z mnohaletých zkušeností získaných příslušníky policie při plnění úkolů. Zpracování profilů DNA pachatelů úmyslných trestných činů působí nejen preventivně, ale slouží zejména k odhalení pachatele a k jeho usvědčení, neboť někdy pouze fakt, že byla prokázána přítomnost pachatele na místě činu či kontakt s obětí, vede k doznání pachatele poté, co se o této skutečnosti ve vhodnou chvíli dozví. V tomto smyslu se také uchovávané profily DNA pachatelů úmyslných trestných činů mohou stát ať již přímými či nepřímými důkazy.

XI.

Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že při zachování principu právní jistoty a předvídatelnosti právní normy je nutně vycházet pouze s možností recidivy stejnorodé, tedy předpokládat, že se určitá osoba dopustí v budoucnu znovu stejného trestného činu, pro jehož odhalení je zpracování profilu DNA nezbytné (např. se znovu dopustí trestného činu znásilnění, za který byla odsouzena) a že použití jakéhokoliv jiného kritéria (např. recidivy nestejnorodé), by fakticky vedlo k možnosti neomezeného a svévolného postupu Policie České republiky při rozhodování o tom, u jakých osob budou profily DNA do Národní databáze zařazeny.

K tomu žalobce dodává, že pokud by bylo postupováno podle názoru žalovaného uvedeného výše, nebylo by možné zpracovávat profil DNA osoby, která se dopustila prokazatelně trestného činu znásilnění, ale její trestní stíhání bylo zastaveno pro nepříčetnost.

Pachatelé trestných činů se však dopouštějí ve značném množství případů i recidivy nestejnorodé a stejně častý je i tzv. kriminální vývoj pachatele (od bagatelní trestné činnosti po závažnou často násilnou trestnou činnost, kdy jejich jednáním je ohrožen majetek, zdraví a život osob).

Právě uvedeným je dána důvodnost a faktická použitelnost zpracovávaných údajů podle kritérií

stanovených Policií České republiky.

XII.

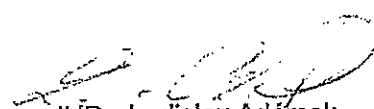
Žalobce závěrem uvádí, že splnění nápravného opatření spočívajícího v uložení likvidace osobních údajů zpracovávaných v Národní databázi DNA, by vedlo k porušení přiměřenosti a k narušení principu proporcionality mezi právem na ochranu soukromí a právem na bezpečnost (např. právo na život, nedotknutelnost obydlí) jak jsou vymezena v Listině základních práv a svobod, kdy by výrazně převýšilo právo na ochranu soukromí, a to na úkor práva na bezpečnost a tak by byla posílena práva minoritní skupiny – pachatelů úmyslných trestných činů na úkor zeslabení práva na bezpečnost majoritní skupiny – většiny bezúhonných obyvatel.

XIII.

Žalobce považuje Rozhodnutí žalovaného za nezákonný zásah do působnosti žalobce stanovené právními předpisy, kdy postupem dle Rozhodnutí by došlo ke ztížení plnění úkolů stanovených žalobci právním řádem, a to v důsledku neexistence údajů, jež jsou pro toto plnění nezbytné.

XIV.

S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti žalobce navrhuje, aby výše nadepsaný soud napadené Rozhodnutí žalovaného spis. zn. INSP1-4652/11-70 dle § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, zrušil.

JUDr. Ladislav Adámek
na základě plné moci